

„Hiustone, mes turime bėdą“ arba sąmoningi akademikai kuria laikraštį.

Ponai ir ponios, mes pradedame tiesioginę transliaciją iš kosmoso. Turiu jus įspėti – jau niekada nebebus taip, kaip buvo. Akimirką, kai į rankas gyvatėle įsirangė anas, kuris dabar iš juodųjų dėžių tik feedback'ų atgal šnypščia: *na, ir ko gi visi galėtume iš to pasimokyti?*, mes atradome tą vaibą. Arba vaibas susirado mus. Delnais, aplink riešus, palei alkūnes, pečius, kaklo link, per ausj – jis mūmyse ir mes pakeisti. Šiandien mes pradedame gyventi taip, kaip gyvensime likusį gyvenimą. Visi, sėdintys kitame erdvėlaivyje, gali perjungti kanalą, nes tai mūsų laikas. Kieno mygtukai, to ir planetos.

Tie, kurie įtarinėja mus konspiracijomis ir baikščiai žvelgia iš kitos ekrano pusės, tikrai dar néra sédėję kambario ant grindų nuo kulkšnies iki kelių apsklikoję Ad Meliorem archyviniais numeriais. Nors reikėtų. Kitaip kyla kalbos, kad tai perversmas. Ne, nieko panašaus, čia klasika. Didžiausias nusivylimas šiandien - ne mes tie pirmieji kosmonautai .

Kibernetinių erdvų valdovai ir transatlantinių platumų chuliganai – štai, ką apie mus kalbės paskui. Balansuodami tarp savo tamsiosios prigimties ir pareigos bei to, ko iš mūsų tikisi senieji saulės sistemos dvorai, mes pristatome jums savo naujausią kūrinį, kurį švelniai vadiname kosmoklasika.

Apie tai, kas dedasi jų, mūsų ir jūsų orbitose. Ir tik truputėlį ne apie tai. Patogiai įsitaisykite ir laukite, kol atsivers žvaigždžių vartai. Visa kita palikite vietiniams krateriams ir kosminėms lapėms.

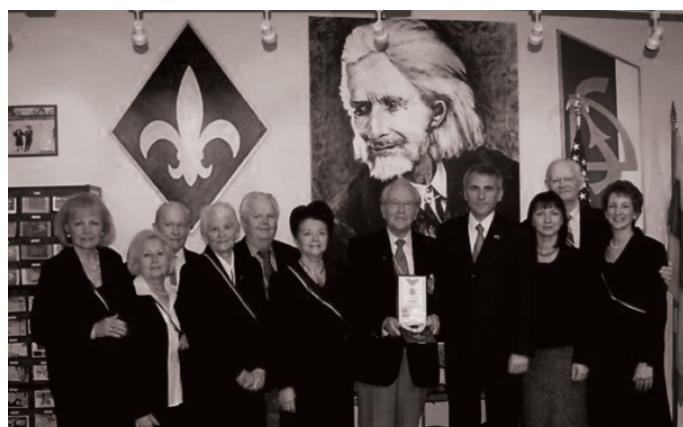
Jūsų laivo kapitonas šioje vietoje daro reveransą ir atsisveikina: "Toliau keliausite solo, narsieji laukinės gamtos tyrinėtojai. Aš lieku čia, kur lauksiu su viltimi, jog mirkydama puodelyje arbatos pakelj aš teisėtai galvoju apie tave kaip apie save."

Pasidžiaukime!

Čikagoje Vydūno fondui įteikta „Lietuvos tūkstantmečio žvaigždė“

2009 m. lapkričio 8 d. Čikagoje, Pasaulio lietuvių centre Lemonte, Lietuvos užsienio reikalų ministras Vygaudas Ušackas Vydūno fondo vadovybei įteikė „Lietuvos tūkstantmečio žvaigždė“. Apdovanojimas suteiktas už reikšmingą fondo vaidmenį puoselejant lietuvybę ir įvertinant ilgametę fondo tradiciją remti akademinių jaunimo studijas. Apdovanojimą priėmė Vydūno fondo tarybos pirmininkas Leonas Maskoliūnas ir Vydūno fondo valdybos pirmininkas Vytautas Černius.

Parengė fil. Ramunė Matulevičiūtė (informacijos šaltinis www.urm.lt)

Šiame numeryje:

Metinė šventė	3plsl.
Pirmininkų saitas	4plsl.
Fotoreportažas iš Kurienių	6plsl.
Filisterių konkursas	7plsl.
Kas čia yra?	8plsl.
Akademikų poros	10plsl.
Vaikučiai	13plsl.
Juodasis skautas	15plsl.

Liepsnojantis gaidys

Jis žalias ir griausmingas

Jis valdo Žemės raktus

Jis prikelia Augmenią

Atrakina Žemę ir siunčia Saulę

Jis – Pavasario Perkūnas

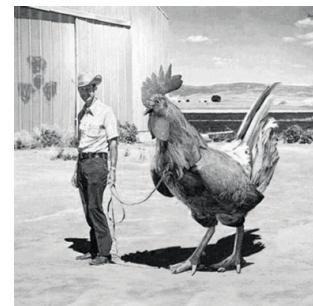
Ir Jis vėl šildo Žemę!

Taip skambėjo kvietimo į Lietuvos skautų sajungos organizuojamos penktosios skautų Jorės pradžia. Šita mažulyte stovykla LSS skautai pasveikina pavasarį ir pradeda šiltajį sezoną. Stovykla vyko balandžio 24 – 26 dienomis Pavilnių regioniniame parke. Tikriausiai jiems ten buvo smagu, tikriausiai daug visko patyrė, tikriausiai džiugiai leido laiką, bet mes to patvirtint negalim, nes taip eksprontu ten nukeliau tik paskutinį ir, manyčiau, įspūdingiausią, vakarą.

Mes, tai - filisterė Nomeda, tikroji narė Asta ir senjoras Paška. Pasikinkę raudonąją Nomedos tačkę (kaip pasakytų Pavelas) jau beveik sutemus (taikém „ant laužo“) pasiekėm Pavilnius. Ir vis tiek teko luktelėti, nes vyko pasiruošimas, kuris mus vertė šalti. Turėdami laiko apžiūrinėjom pastovykles, bendravom su broliais ir sesėm, ir demonstravom save x).

Galiausiai pagaliausiai laužas prasidėjo. Buvo dainų, eilių, pasiskymų, žaidimų, juoko, klegesio, ašarų (laužo dūmai kalti). Brolis ir sesės akademikai – mes – irgi patyrė šlovės minutę, nes buvo pakvieti pasveikinti stovyklautojų. Nomeda rézė kalbą, o Pavelas visus palinksmino žaidimu „Bokukas ir diedukė“ - čia tas apie ropę. Už tai jau po stovyklos sužinojom, kad gerieji broliai ir sesės mus apdovanojo už linksmiausią pasirodymą (ar esat kada matę, kaip br. Pavelas veda šitą žaidimą?).

Tikėkit manim, verta buvo nesutikti su Pavelo ir Nomedos siūlymu važiuoti namo prieš dyvilką ir nelaukti to, ko gal daugiau niekada nepatirsime: visi stovyklautojai ir svečiai sustojo į didelj ratą ir stebėjo, kaip milžiniškam, įspūdingai atrodančiam mediniam ir šiaudiniam gaidžiui iš akių pasipila fejerverkų liepsnos. Paskui, visiems traukiant kažkokią keistą dainą, gaidys paskendo liepsnose. Įspūdingas pavasario sutikimas – pripažinkim.

t.n. Asta Stasiulytė, Vilniaus sk.

AKS [2009 rugsėjo 12-13 d.]

Akademiniame savaitgalyje prieš mėnesį dalyvavo Republica, NeoLithuania, Gaja, Tautito ir ASD su Vytis. Visiem buvo skirta laiko pateikiti pranešimą laisva tema, atsižvelgiant, kad esame akademinės bendruomenės nariai. Trumpai aprašysiu, kas liko atmintyje iš puikios patirties besisocializuojant korporankademiskai.

Kas nustebino, kad visų pristatymų formos buvo gan originalios, turiu omeny, nebūtum radęs panašios struktūros PowerPoint prezentacijų. Tas parodo skirtingų korporacijų savitumą, atliekant tą pačią užduotį.

Republica pasikvietė vieną savo dėstytojų, doktorantą, kurio sritis yra karas. Jis populiarai ir pakalbėjo iš savo pozicijos apie karybos sampratą ir padėtį. Diskusiją sukélé mintis apie armiją, kaip ugdymo instituciją, kuri nebetenkia vertės panaikinus šauktinių prievolę.

Gaja juodame fone, gan dalykiškai ir niūriai pateikė aborto problemą. Čia neišsemiamas jų galvos skausmas. Skaičiau

Gajos kvietimą į Metinę šventę, ten taip pat bus paskaitėlė apie tai. Giliai įstrigo terminas "abortų turizmas", kuris išpopuliarėjo Lietuvoje, kuomet Lenkijoje buvo uždrausti abortai keletą metų atgal.

Neolithuania, pasižymintys savo leidybos hobiu, pasiūlė susimiliuoti leidinį ir kuravo mūsų mintis apie tai, kas tai būtų, žurnalus, laikraštis, periodiškumas, turinys. Ir už teisingus atsakymus dalino rašiklius su vienos telekomunikacijų firmos atributika.

Ir už teisingus atsakymus dalino rašiklius su vienos telekomunikacijų firmos atributika.

Antroje dalyje, atidare vokiškų spaustuvės mašinų katalogą pdf formatu ir papasakojo apie šiuolaikinės popieriaus, dažų ir šablónų kaiuraparaveikiančios virtuvės įvairovę.

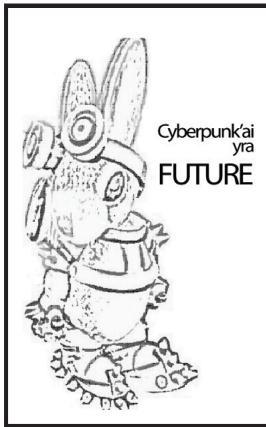
Tautito, kaip ir dera KTU korporacijai, turėjo skaidrių apie šalies energetiką. Aiškino pranašumus branduolinių elektrinių, rodė maketą Prancūzijoje statomo pavilijono. Išskaidė nauvius lūkesčius realia situacija autoniminių energijos šaltinių, kaip vėjo, saulės. Niekas iš tavęs tos elektros nepirk. Švedai gudriai bendradarbiauja su Kruonio HAE. Naktj, kuomet pigi elektra, jie užpompuoja vandenį į Kruonio baseiną, o dieną, vanduo, paleistas kristi, suka turbiną ir gamina pigesnę elektrą tiems patiemems švedams. Ateities perspektyvoms tiekti 230 V, taip, nebe 220 V, yra politinė problema. Vienintelė elektros linija Klaipėdai nutiesta per Sovetską (Ru).

Vakarą baigėme dainomis, vienoje rankoje laikydami Republica dainorėlj, kitoje Neolithuania dainynėlj. Bet yra ir trečia kai kurių dainų versija su slaptu posmeliu. Savaitgalio aptarimo metu, Neolithuania sutarė rengti kitą korporacijų akademinių savaitgalj, su pagalba iš kitų korporacijų, o tariant korporacijų konvente pasirašytą susitarimą, mums, ASD ir Vyčiui, siūlo pavasarį organizuoti antrajį korporacijų konventą su pagalba iš kitų korporacijų.

o ką ASD ir Vytis?

mes pasivadinom kartu į Cyberpunk kultūrą, užgimusią fantastiniuose apsakymuose apie ateities civilizacijose aukščias technologijas įvaldžiusius, tačiau prastomis sąlygomis begivenančius žmones.

Šie personažai buvo atsakas į grėsmę, kurią žmonėm kėlė staigi mokslo pažanga ir technologijų, pramonės didėjanti žala aplinkai.

Sudarėme Top 10 post-apokalipsinių transporto priemonių sąrašą ir pakvietėme į post-bobų vasaros žygį velomobiliais, kuris įvyko prieš savaitę ir buvo šaunus. Savo laiką akademiniame savaitgalyje išnaudojome trumpiemis praktiniams apmokymams, kaip atrakinti spynas su sąvaržėle ir dalinome prizus - skaitmenines šokdynes su kalorijų skaičiuokliu, kas iš pirmo žvilgsnio galėtų pasirodyti eklektiška.

senj. Marius Stalnionis

Metinė šventė. Kalba kandidatai!

Pirmausia – svarbūs/protingi dalykai – mūsų naujoji valdžia. Taigi, pradékime nuo pačios svabiausios – Studentų skautų organizacijos primininkės t.n. Rūtos Vyžintaitės. Akademiniés skaučių draugovės pirmininke išrinkta t.n. Vaiva Klimaitė, o senj. Pavel Mikriukov - korporacijos "Vytis" primininku. Skautų filisterių sajūdžio pirmininkės pareigas perims fil. Ramunė Matulevičiūtė. Kandidatų vardu nuoširdžiai sveikinu ir linkiu kantrybės, stiprybės ir kad darbas eitu „Ad Meliorem!“.

O apie pačią šventę... Matėt tuos išsigandusius vaikus, kuri vedé meninę Metinės Šventės dalį? O tai buvome mes su Valentu.

Kur buvus, kur nebuvinus, Metinė vėl sugrįžo į Vilnių ir visiems, ypač kandidatams leido apie save žinoti. (Mais-tas? KUR? Ne valgyti, o galiminti reikės, kvaileli...) Labai jaudinomės, net sueigas prisiminėm, gavom darbų... Ir galiausiai linksmai pašėlom ne tik su saviškiais (aš taip meiliai vadinau mūsų Tirkasių Nares ir Senjorus), bet ir su svečiais RePublica ir Neo Lituanais. Nedera, žinoma, pamiršti ir mūsų garbingų svečių, bet kaip išsigandusi kandidatė atsimenu tik mūsų mylimą Vilių Bražéną.

Kur aš baigiau? A, taip. Šventė. Šiomet Oficialiąjį ir Meninę dalį minėjome Teatro ir Muzikos Akademijos salėje (kuri, beje, iš tiesų gniaužė kvapą). Kaip ir dera kiekvieno skautiško susibūrimo pradžioje, netilo linksmas klegesys, džiaugmas ir juokas vėl pamačius savo draugus iš kitų kraštų. Daug šypsenų ir apsikabinimų.

Oficialioji dalis praėjo man nervingai beglamžiant lapus, kuriuose buvo surašyti Meninės dalies atlikėjai. Po sveikinimo kalbų ir naujosios vadijos paskelbimo, Justas iš RePublicos, sėdėjęs kaip tik už nugaras, pašnibždėjo, kad žavisi mūsų korporacijos aktyvumu, nors jau esame visai nebe jaunuoliai.

Ach, vos nepamiršau tradicinio valso: kas gražiai, kas (pvz, aš) mindžiodami partneriams kojas sukosi ratu (ar kiek trankėsi tarpusavyje). Bet kuriuo atveju tikslas buvo pasiektas: visi nulipo nuo scenos degančiais skuostais ir su šypsenomis veiduose.

Iš kiek išsigandusio Valento žvilgsnio supratau, kad jau dabar mes perimsime žodį. Prasidėjo Meninė dalis. Pasirodymų buvo kaip grybų po lietaus ir nė vieno nebuvo nuobodu klausyti/žiūrėti.

Nepraleisiu progos pasidalinti mane labiausiai sužavėjusiais trimis pasirodymais. Keliu kepurę (kai turėsiu korporanto kepurę, tai ją irgi būtinai pakelsiu) prieš Tikrasių Nares.

Ačiū už linksmą pasveikinimą broliams! Ne vienas jų raudo ir markstėsi kaip katinas prieš saulę girdėdami savo vardą dainoje.

Bene profesionaliausias pasirodymas buvo mūsų kandidačių: Giedrės, Martos ir Joanos. Kas galėjo pagalvoti, kad tarp kandidačių turime saksofonistę, m? Šaunuolės sesės! Ir, žinoma, negalima nepadėkoti Vilniaus skyriui už nuotaikingą lietuvių liaudies šokį "Agotėlė"! Ačiū!

Linksmajai daliai kėlėmės į Pranciškonų patalpas Trakų gatvėje (žinau, žinau, prabangiai mes šiomet). Žaidimai, užkandžiai, nuotaikinga grupė, - juk žinot, kaip būna, - ir dainos, dainos. Man, kaip žaliam agurkeliui korporacijoje, niekas labiau nežavi už tadiciją baigtį vakarą/renginį sustojus ratu ir dainuojant. Tai mūsų, studentų skautų, vieninguumas – kai šalia sesė, kai šalia brolis ir kaip toje dainoja: mes visi kartu.

kand. Eugenija Marksaitė

Viskas čia apie grjžtamajį ryšį, pone pirmininke.

šnipštasis ne feedback'as

nebegaliu tverti, kaip patiko renginys juostoms, leiskit papasakot, kaip pažistama skautnamio teritorija virto į skundai.lt jrašų stiliaus ambulatoriją, kurioje registratūra su valandą gulėjusia kortele "grjšiu po 15 minučių", laukiamasis, neužlipus į antrą aukštą, su kédémis, ant kurių atsisėdės turi sugalvoti norą "kad tik nereikėtų ilgai laukti", ir visur eilės eilės eilės eilės, buvo taip linksma, nes pamatyti, kaip yra užrakinamas kabinetas ir gydytoja išeina pietauti, o pasibeldus ir įkišus nosi į traumatologinį, rasti šeimos gydytoją begeriantį arbatą su žaviom seselėm, kol ant jo durų kabos "grjšiu po 15 minučių", šviesos jungiklį prisimokius, kaip reikia laikyti rankas chalato kišenėje, ir užsiklijavusį ant kaktos "grjšiu po 15 minučių", ar su abejingumu per visą veidą pašaukti prie langelio pacientą ir leisti suprasti, kad arogancija ir akiplėšiškas pasitikėjimas savimi yra tiesioginiai požymiai patirties ir išmanymo, juk tai ir yra sveikatos apsaugos sitemos esmė ir koks geras kontrastas buvo apsėstos ir apsėstančios voodoo šamanės iš 201 trečiam aukšte, gydančios Salomėjos Nėries dvasia, ką Pauliau, koks kontrastas? ką? kas būtų pasakes, kad mūsų jaunieji korporantai, ir kuriem visai dar

patikome prieš penkias minutes, ir su kuriais dalinomės tomis pačiomis dangaus mėlynėmis, renginiui katapultavus į vakarienę, paliks mus už jų borto, šerdami manų koše su trankviliantais va, kokie siurprizai mano galvoje sukosi, bukai laikant rankoje pigią arbatinę bandelę, perpeptą sviestu, tada staigiu smūgiu ēmė veikti vaistai ir aš išėjau šokti tango su daugiaspalvėmis šluotomis, o jos rangėsi, kaip gebenės internės iš sostinės ir vietoj užauginti rezidentai, Monika, Marta, Joana, Berta, Eugenija, Ieva, Paulius, Lina, Inga, pasikarsiu, jei ką praleidau, visi savo skyriuose, prašau, paglostykite skaisčias galvas visiem savo korporacijos jauneliams, nes jie visi yra protinės vaikai, taip ir reikia vaikščioti po ménulj.

✉ senj.Pūkis

Klaipėdos skyriaus sueiga „Svečiuose pas pirmininkę“

„Tai gerai, tai gerai, kad aš tave turiu...“

Sakoma, kad iš dainos žodžių neišmesi, tačiau šiuo atveju šios dainelės žodži tave labai jau norisi pakeist į jus. Kodėl jus? O gi todėl, kad straipsnelis bus ne apie vieną žmogų, o kelis. Vis dar neaišku apie ką aš čia? Galiu atsakyti – apie šaunuji Klaipėdos skyrių!

Foto: (iš kairės nuo viršaus) kand. Aidas, kand. Monika, kand. Žibutė, kand. Lauryna, fil. Aušrinė, t.n. Vitalija, kand. Rasa, senj. Egidijus, t.n. Asta

(Ne, ne, aš visai nesigiriu) Noriu papasakoti jums apie vieną iš pirmųjų mūsų rudens semestro sueigų. Spalio 7 dieną, kaip įprasta, trečiadienį, skyriaus pirmininkė pakvietė visus skyriaus narius į svečius. Susirinkę, pasilabinę ir pasidaliję savo savaitės įspūdžiais ir nuotykių pradėjome sueigą.

O pirmininkė gudri, atėjusiems ramiai sėdėti neleido. Tuoj ištraukė visiems po priuostę, kiekvienam paskyrė pozicijas virtuvėje ir iškart įdarbino – maišyt tešlą obuolių pyragui. Na, gal ne visus, nes virtuvė nedidelė – visi netilpo. Tad sesės darbavosi virtuvėje, o broliai ir kitos jiems prijaučiančios sesės šnekūčiavosi vyriškomis temomis. Iš virtuvės sklindantys barškančių ir tarškančių puodų garsai puikiai derėjo su visų balsais..

Karts nuo karto virtuvėje pasigirdavo klausimas - „O kiek šito dėti?“. Tačiau čia tuo pat sekdamo ir atsakymas - „Dėk daugiau – per daug nebus“. Po kokio pusvalandžio – sesių darbo rezultatas buvo įkištas į orkaitę tolesniams apdorojimo procesui. Visi ramiai atsikvėpė ir susėdo pasiklausyti pasakojimo tema „Tai kas gi tie akademikai?“. Senj. Egidijus ir fil. (tada dar t.n.) Aušrinė papaskojo mums daugiau apie akademikus ir jų ideologiją. Po ko sekė susidomėjusiu klausimui ir atsakymui lavina. Net nepajutome, kaip mum taip bepletant po kambarį pasklidė švelnus obuolių pyrago kvapas. Taip, pyragas iškepė! Dar pasitaisėme po puodelį ir jį skanaudami mėgavomės vienas kito draugija.

O kuo vakaras baigėsi turbūt nereikia nė sakyti..

„Ciku caku, ciku caku hei hei hei!!!...“

Iki pasimatymo kitą trečiadienį.

t.n. Vitalija Milkerytė,
Klaipėda

Wake up Mr. West – PP užsuka beat'ą Vilniaus skyriuje

Interviu su Vilniaus skyriaus pirmininkais Vaida, PP, Vaidorykšte ir kitais.

Vaida, ką reiškia PP?

PP tiesiogiai šifruojasi Ponia Pirmininkė, bet draugai tai šifruoja kaip Ponia Pelė. Iš dainos žodžių neišmesi (sako, kad buvo tokia daina, kur dainuoja „metas keltis, Ponia Pele.“ Bandžiau ieškoti šitos dainos, bet radau tik „Kanye West „Wake Up Mr. West“ Vaida, nieko nemaišai?) O su pele mane sieja tai, kad auginau pelę Joriką. Kita pelė, kurią turiu dabar – akla. Ir dar žmonės sako, kad kai juokiuosi, tai užsidengiu veidą kaip pelė.

Vaida, kodėl tavo laiškai ateina be lietuviškų raidžių?

Pradžioj buvo blogai su formatavimu. Pakalbėjau su Pavelu ir pasitaisė. O tai dabar negaunat laiškų su lietuviškais simboliais? (NEEE – balsas iš salės). Tai gal pas jus formatavimas blogas? Paprašysiu Pavelo dar pagalbos...

Vaida, jvertink savo pirmininkavimo pusmetį?

Fantastiškas. Dėl to, kad fantastiška ne aš, o skyrius. Nesijaučiu vienas lauke pelė. Ir kol taip, tol fantastiška. Bet būna visko. Apie tai kalbėti nenoriu. *Suprantu*.

Apibendrinant žauriai patenkinta skyriaus darbu ir žmonėm. Rulez!

Ko tavo skyriaus žmonės gali tikėtis kitą pusmetį?

(Tyli. Valgo baronką.) Nu Giedre! (juokiasi. Ir tikrai panaši į pelę) Tegu nesitiki nieko. Bus žauriai gerai!

Ką augini?

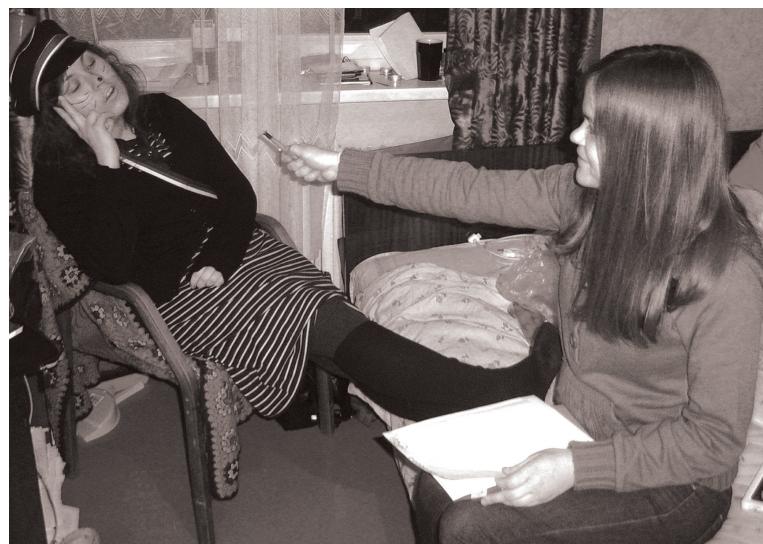
Astą Stasiulytę ir jos draugus kaučserferius. O Klaipėdoj turiu aklą pelę ir šunį Šnupį. Apie aklą pelę Pušelį Mėnesėlį net buvo sueiga Kauno skyriuje.

Mégstamiausias tavo žaislas?

Aš nežaidžiu, aš jau didelė - 1,67 m.

Ką matai pro langą?

Vokiečių gatvės fontaną. AAA, čia ne pižoniška, o romantiška. Dar matau savo skautiškų kaimynų langus. Taip, neatsisakau pašnipinėti.

Tai tiek. Tiems, kas dar nesat buvę, o norėtumėt pamatyti romantišką Vokiečių gatvės vaizdą, tai bet kada (turbūt) galite apsilankyti pas PP svečiuose. Pelės ir šunys taip pat laukiami.

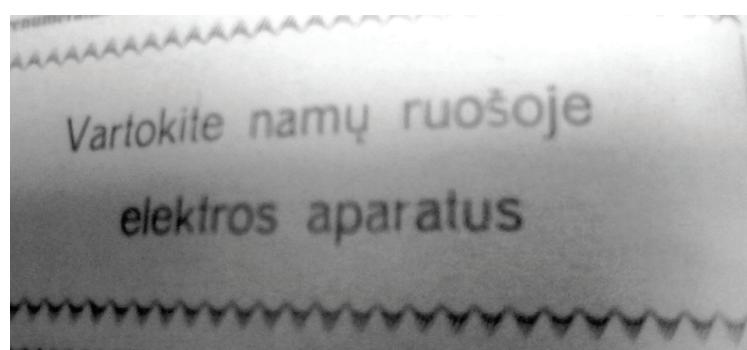
t.n. Giedrė Razgutė, Vilniaus skyrius

Ką radau! Ką radAU!!!

**EI, AKADEMINIS
JAUNIME – SKAITYK
SKAUTŲ AIDĄ!**

Ar laikai
triušiukų ?

+plius - atnaujinkite savo skautiškų dainų grojaraštį - naujausia dainos "Draugas" versija. Ė, nesakyk, kad dar negirdėjai. Pajutūbink, mano broli!

Nuoroda čia -

http://www.youtube.com/watch?v=7dsKFqs_uHw

Visų šventujų diena su Vilniaus skyriaus akademikais

Tai buvo dar pernai, tad visų faktų ir smulkmenų gal ir nebeatminsime, bet bandysime (bandytojos t.y. t.n. Giedrė Razgutė ir fil. Ramunė Matulevičiūtė) perteikti kuo tikresnę Visų šventujų dienos nuotaiką, dvasią ir kuo išraiškingesnį vaizdą Vilniuje

Kaip ir kasmet, spalio pabaigoje akademikų konferenciją pasiekė laiškas, skelbiantis, kad visi kviečiami eiti į kapines. Laikas – sekmadienis, lapkričio 1-oji, 19 valanda, susitikimo vieta – Šv. Petro ir Povilo bažnyčios prieigos, vakaro draugai – kolegos korporantai iš corp!RePublicos.

Kas galėtų praleist tokią progą, tokią galimybę, tokį pasivaikščiojimą po kapines?! O pasirodo nemažai tokų yra... Šia galimybe pasinaudojo senj. Marius, t.n. Giedrė, fil. Veronika su broliu iš Kanados, fil. Ramunė ir keletas draugų korporantų iš corp!Republika. Mandagiai luktelėję visų vėluojančių ketvirtį ar daugiau valandos – patraukėme kapinaičių link. Kaip tikri skautai kuprinaitėse (tašytėse) turėjome karštос arbatos, kakavos su kondensuotu pienu (čia nerealiai skanu buvo, ačiū Pūki!) ir šio to skanaus bei, žinoma, žvakučių.

Kapinaitės buvo neapsakomai gražios, nes jau dauguma buvo aplankę savo artimuosius ir palikę žvakučių, gelių... Mūsų misija tąvakar buvo užtikrinti, kad kiekvienas kapelis būtų aplankytas ir „papuoštas“ žvakute, šviesa. Iš pradžių visi drauge keliauome, traukėm savo atsineštas žvakutes ir uždeginėjom ten, kur jų trūko ar nebuvo. Paskui išsisiklaidėme po kapinaitės grupelėmis. Po kurio laiko iš kolegų korporantų pasigirdo „Mes skubam. Lekiam namo“, tada mes su Giedre ir Marium pagalvojom: „Tokioj vietoj esam, o žmonės vis dar skuba?! Taigi niekur nepriskubėsi gyvenime, o ypač tokią dieną ir tokioje vietoje“. Tėsėme kelionę po kapines toliau. Sutikome ir atsiskyrusių nuo visų fil. Veroniką su mažuoju broliuku, kuris viešėjo Lietuvoje. Jiedu uždeginėjo žvakutes karts nuo karto atkreipdami dėmesį į tai, kas kur palaidota, netgi suskaičiuodami kiek metų mirusiam.

Taip, ta neskubanti grupelė (Giedrė, Marius ir Ramunė) susižvalgė ir nusprendė, kad jau metas arbatai. Ir nors labai keista, kad tokioj vietoj geriam arbataj, valgom sausainukus, bet kažkaip buvo labai jauku ir gera. Gal tas aukštas kalnas, ant kurio buvome užlipę ir nuo kurio matėme plačias „degančias“ kapinaitės ir apšvestą Vilnių, gal smagi draugija, gal bendra situacija, bet arbata ir kakava tąvakar buvo labai skani. Kuo ne šventė? „Ar tu skubési visur ir nervinsies dėl ko nors, ar tu neskubési ir nesinervinsi, vis tiek taip pat baigsi“ – tėsėme savo filosofinius apmąstymus žiūrėdami į šimtus kapų apačioje. Na, bet ne kavos iš esmės susirinkome gerti, tad susipakavome viską ir pajudėjome testi vakaro misijos.

Mūsų kuprinės, deja, bet buvo jau be žvakučių, o kiek kapelių dar buvo be liepsnelių... Ir visai ne be pagrindo, mes tąvakar žaidėme „Kapų skirstomuosius tinklus“ Kodėl? Galite paklausti mūsų. Nors gal geriau neklaukskit.

Reziumuojant straipsniuką, galime tik pasakyti, kad vakarai, kai akademikai keliauna ant kapinaičių, visad būna nuostabūs, jaukūs, prasmingi ir kupini gerumo.

Vilniaus skyrius

t.n. Giedrė Razgutė ir fil. Ramunė Matulevičiūtė

“Néra tragedijos šiuose metuose” A. Škėma

Žinios iš užsienio. Karaliaus šalyje - svečiuose pas Kurienius.

Metro stotelėje mus pasitinka Rūta Kurienė. Karamba! Koks savas veidas. Ir kaip iš tiesų veikia reliatyvumo teorija. Iš šito rajono aš parsivariau savo dviratį: sakau ir bandau įsivaizduoti, kokia jiedviems ta Švedija.

Švedijoje iš niekur neatsiranda tušinukai - rodo Kęstutis į savo mėgstamiausią ir prasitaria apie svajonę - tą senobinį tušinuką su keliomis spalvotomis šerdimis. Ir majonezo lietuviško trūksta - prideda Rūta. Dar mano grupėje aštuoni kiniečiai ir visi turi savo pavadinimus. Na, jie žino, kad jų vardų niekas neištars - susigavoja pavadinimus. Kikename, o šeimininkas Kęstutis atneša padėklą su kalėdiniu vynu ir mini keksiukaaaais tai mes ir klausame, kas rytais pusryčius ruošia. Niekas nenori tų pusryčių gaminti. Kai aš laimių kovą, daro Kęstutis :)

Kebabai su silke ir bulvių koše! - firminis anų patiekalas, kurį perka iš lariooko prie Slussen. Mes tai raukomės, o Kurieniai rodo nykščius aukštyn – paragaukit – skanu!

Bet tai, ką tie du veikia toje Švedijoje?

Geras klausimas! Rūta, tai mokosi aplinkosaugą. Rūta žiauriai patenkinta savo studijomis. O Kęstutis dabar kala švedų. *Norit pažiūrėti, ką mokausi? Va visi pratimai, pavartykit.* Imam, vartom, apsimetinėjam, susižiūrim, galvojam, kiek čia vartinėti, dvi trys minutės, pabaigiam, sakom Šaunuolis, Kęstuti.

Šį mėnesį Kęstutis skaito Tomo Sojero nuotykius. Detektyvinių įgūdžių turintys žurnalistai pastebi, kad ant kygos viršelio dar ir Heklberio Fino nuotykiai užrašyti, tik nežino, ar ir šituos skaito. Naujausiais Feisbuko duomenimis, naujausias šio vyro skaitinys – Hobitas.

Ai, nelabai iš tikro mes tą straipsnį ruošėm. Šiaip tauškėm su tais dviem, kurie tokie geri, tokie pukuoti ir švelnūs, kad negaliu. Pažiūrékit, nu!

O prieš tai, kai jau nusprendēme, kad metas eiti ir palikti du Kurienius laisvai sau diskutuoti apie tai, kada ten rodė tą Džo Bleko viešnagę per teliką, spėjome dar ir padaryti foto, kuri keliaus tiesiai į albumą FB – „Jūs aplankėte Kurienius“. Ė, Kęstuti, kada bus tas albumas?

LT437044000752613694 – SEB bankas. Gavėjas Kęstutis Kurienius, Neprivaloma, bet idėja graži. Juk suprantam apie ką mes čia?

Plius – visi važiuokit tenai. Karaliaus šalyje turime savų.

užsienio žurnalistės t.n. Vaida, t.n. Sima ir jų asmeninė draugė Maša.

!! Filisteriai skelbia konkursą !!

Pasirinktą arba originalų atsakymą siųsti iki kovo 11 d. el. paštu: aurimasz@gmail.com

Su kokiu reprezentatyviu ir šiuolaikišku teiginiu sietumei akademikų skautų šūkį „AD MELIOREM!“? Pakomentuok 3 sakiniais savo nuomonę.

1. Originalūs, žymūs, įdomus
Ir stebėtinai protingi,
Skautai akademikai	5. AD MELIOREM!
savanorystė ir kūrybiškumas	9. AD MELIOREM!
Mokymasis dirbant
2. AD MELIOREM!
Vis geryn! Vis aukštyn!	6. AD MELIOREM!
Skautavimas - gyvenimo būdas	10. AD MELIOREM!
Gyvenimas skaitybės principais
3. AD MELIOREM!
Padedi kitiems, padedi sau	7. AD MELIOREM!
Principinis skautas	11. AD MELIOREM!
Kilnūs siekiai užtikrina sėkmę
4. AD MELIOREM!
Galimybė tapti nauja pradžia	8. AD MELIOREM!
„Geresnis pilietis“	12. AD MELIOREM!
....

Atrankos kriterijai: teiginiai turi būti glaudžiai susiję su akademikų skautų veiklos gairėmis 2010-2013 m. (vizija, misija, veiklos principais, tikslais ir uždaviniais).

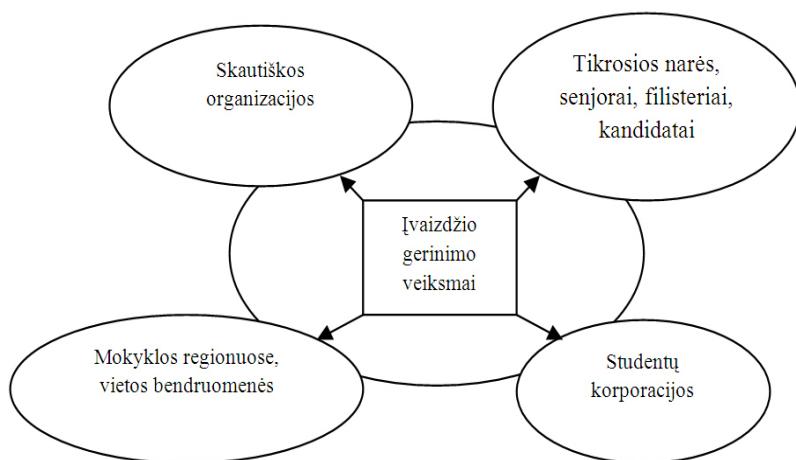
3 konkurso nugalėtojai bus apdovanoti filisterių įsteigtais prizais!

Pirmos vietos nugalėtojui bus įteiktas 100 LT vertės knygų kuponas.

DALYVAUK!!!

KAS ČIA YRA???

Pažiūrėk, čia sėkmingai veikiančios organizacijos schema.

Schema: fil. Aurimo

Teisingai, taip mes ir veikiam. Bet o TU ką čia veiki? Kas čia tokio ir kodėl tau pakeliui su akademikais, mano broli ir mano sese?

Kalbiname jvairaus plauko akademikus.

sako: Su skautais visada smagu. Skautai yra vienas tų netobulų dalykų. Taip netobulų. Ir tai labai gerai, nes tobulos būna tik svajonės, o skautai ne svajonė, skautai tikra. Na nebent Lord R.B.P. svajonė, bet jis ją įgyvendino =] Man patinka lankyti sueigas, nors ne visos jos tokios iš kurių parsineši gérj, linksmą nuotaiką, ar malonių prisiminų, bet tikrai tokią gerų sueigų yra kokios 5 iš 6. Ir tas 5 sueigas praleidi taip gerai, pasisemi šiek tiek gérjo, šilumos, įgyji žinių, gal net patirties ar susirandi artimą bičiulį. Tai yra nuostabus dalykas - iš sueigų visada gauni kažką apčiuopiamo, bet nematerialaus.

junj. Žygimantas Stonkus

sako: Atėjau pas akademikus - nes buvo likęs slogutis, kad mokykliniai laikais mečiau skautus (ak, tie nepaiškinami paauglystės žingsniai!) , vos kelis metus su jais pabuvusi. O vis tik to ilgėjausi... Matyt, todėl ir užkibo kvietimas fakulteto skelbimų lentoje.

Akademikai (kai buvau kandidate į taip pat ir tapus t.n.) man buvo aplinka, kurioje aš neretai turėdavau nugalėti save, padaryti tai, ko bijodavau, ar manydavau, kad tiesiog nesugebėsiu. Tai buvo puikūs, įdomūs žmonės, su kuriais ne tik smagiai ir išradinė galėdavau praleisti laiką, bet ir praplėsti savo akiratį visokiomis įdomybėmis iš jvairių profesinių sferų. Sesės ir broliai. Galiausiai jie tapo mano draugais ir šeima. Ne tik buvo, bet ir yra! Vienas nuostabiausiai dalykų, kad be jokių baimių ar nepatogumų gali kreiptis į bet kurį korporantą, būdama tikra, kad tikrai tave išklausys ir jei tik kuo galės, padės, nors tavės gali visai nepazinoti. Tai nejkainojama!

Kodėl vis dar su akademikais? Jie visą laiką liks mano šeima, mano gyvenimo dalimi. Norisi pagal galimybes jaunajai kartai padovanotи bent dalelę to, ką gavome patys savo laiku. Ir ką vis dar turime bei, esu įsitikinusi, branginame.

Trumpai visas šias eilutes galima sudėti į vieną: akademikai yra jvairiapusiškai unikalus fenomenas. Ir nieko čia ne padarysi.

fil. Bernadeta Viesulaitė

sako: Akademikuose veža tai, kad gali rast draugų, su kuriais gali daryt kreizovus dalykus, protingos paskaitos iš jvairių sričių, ir šiaip veža susitikt kiekvieną trečiadienį turiningai(ir ne tik) praleisti laiką. Ai, dar suflerkė veža;)

junj. Pofkė [Povilas Kripas]

sako: Kai kurie skautai akademikai, dabar jau filisteriai, prieš gerus 14-15 metų atsivedė mane į skautus, išugdė manyje atsakomybės suvokimą ir padėjo igyti kitų gebėjimų, kas padeda gyvenime prasmingai motyvuoti save ir kitus. Teko darbuotis prie skautų akademikų veiklos gairių rengimo, tai labai tikiu jų vizija, kad akademikai siekia būti intelektualia skautų organizacija, suaugusiuju skautavimo tąsos partnere. Ypač svarbi skautų akademikų misija – stiprindami kūrybišką skautų bendruomenę, populiarindami neformalujį ugdymą ir moksłą, siekdami organizacijų vienybės veikloje, skatiname universitetų studentus ir alumnus tapti principiniai skautais visą gyvenimą. Misijoje sudėtos tarpukario ir išeivijos iškilių akademikų palikimas, yra kaip žinutė mums šiandienoje sprendžiantiems savo kasdieninius klausimus. Manau, vadovaudamiesi veikloje akademikų idėjų sistema, principais ir vertybėmis taip suburiame skirtingų kartų Korp!Vytis, ASD, SFS narius, kas leidžia stiprinti skautų bendruomenę Lietuvoje. Tikiu, kad skautiškos organizacijos gali labiau bendradarbiauti ir įnešti savo indėlį visuomenėje į naujos generacijos ugdymą. Juk bendros Tautinės (Jubiliejinės) 2013 m. stovyklos planavimas ir įgyvendinimas ilgalaikis tikslas, iššūkis visiems Lietuvos skautams. Skautiškų organizacijų apskritas stalas, gera vieta realizuoti t.y. atrasti save ir ne tik."

fil. Aurimas Pautienius.

sako: Kodėl aš akademikuose: pirma, atėjau dėl to, kad čia buvo pažstami skautai. Likau – dėl to, kad buvo jdomu. Tapau senjoru, nes man buvo pakeliui su akademikais. Iki šiol veikiu – todėl, kad čia mano draugai ir dar turiu, ką jdomaus su jais padaryti, pavyzdžiui, paglaboti ir naujus narius, galbūt kažką jiems perduoti. Su akademikais lengviau padaryti kažką naudingą ir skautų labui, nes čia jvairialypiu žmonių kumštis, kuris gali daug. Studentai gi. Ad Meliorem!

senj. Pavel Mikriukov

sako: Kai pirmą kartą patekau į akademikų būrį, pirmi klausimai ir buvo: kas čia yra? kur aš esu? ką aš čia veiksiu? koks išvis tikslas būti čia? Jauna mergaitė, nesenai atvažiavus iš Prienų, kuri dar nesusigaudo pačiam mieste(nepasakosiu apie nuotykius, kai sumaišiau autobusą ir troleibusą... iš kur galėjau žinot, kad jie turi tuos pačius numerius???), pripratus prie paprastų skautiškų sueigų, kuriose viskas sugalvota, prie kurių pati asmeniškai neprisidedi. Čia kitaip. Čia kitiems gali papasakot tai, kas tau jdomu ir tikėtis būti išklausytas (nors kartais ir iš mandagumo). Pirmus metus nesupratau to. Nesistengiau įsilieti, tiesiog dalyvavau ir tik klausiausi. Suklydau. Bet po ilgų įkalbinėjimų ir skatinimų (ačiū, sesut), kai jau susigaudžiau Vilniaus viešajame transporte. pabandžiau dar kartą. Ir žinot ką? Patiko!

kand. Martyna Padvelskytė

sako: Akademikai – be galo šauni skautiška studentiška „chebra“. Ir taip turi būti. Mes skautai, o tai reiškia – broliai ir sesės, mes korporantai – o tai reiškia, kad mus sieja pasitikėjimas vieni kitais ir tarpusavio pagalba. Akademikuose „veža“ tai, jog mes visi tokie skirtingi, su skirtingais pomėgiais, skirtingomis nuomonėmis, bet mums vis tiek taip gerai, kai esame kartu. Tai aš ir būnu, kad gera istorija. Kiekvieną kartą susitikdama su akademikais jaučiuosi taip, tarsi susitikčiau su šeima, su žmonėmis, kurie tau yra artimi. Ir man tai yra „draivas“, tarsi narkotikas, nes ilgiau neatėjus į sueigas ar ilgiau nesusitikus su skautiška studentiška „chebra“ pradeda taip trūkti kažko viduj. O žinot kodėl? O va todėl, kad su akademikais visada šilta, jauku ir „faina“. Ir dar ne viskas. Be to mano aprašyto gerumo būti drauge, mums labai smagu kartu mokytis, diskutuoti, organizuoti – tiesiog veikti. Dėl to įsisukus į smagios ir turiningos akademiškos veiklos ratą, nesinori iš jo išeiti, nes reikia vis dar ir dar. Ar aš sakiau, kad akademikai yra narkotikas? Kartą paragavės, negali sustot!

t.n. Rūta Vyžintaitė

ir tai, kaip mes atrodom iš šalies (kurios bepažiūrėtum):

sako: Be galo sunku pasakyti. Ne todėl, kad neturėtum ką, o todėl, jog galėtum labai daug: apie skautiją, apie žmones, apie tai, ką mačiau per tuos savo... šešerius(?) metus, kol pažstu skautus. Pažstu ne kaip žinau, o kaip nuolat jsižiūriu ir, galiu pasakyti, jie vis dar sugeba stebinti ir džiuginti. Pažinimo džiaugsmas ateina ne tik per mokslus. Štai taip.

Justinas Dementavičius. korp! RePublica

sako: baltos eilės apie skautus akademikus

apie ką mes pagalvojam išgirdę žodį "skautai akademikai"?

pirmiausia tikriausiai - "šiek tiek kvaistelėjė".

mes sau tokiais dažniausiai neleidžiame būti.

savo sueigoj pasakojantys apie islandų pavardžių darybą ir žaidžiantys aplink stalą.

o buvo jdomu ir linksma tąsyk.

kai susitinkame su jais girdime: "jūs geriausi mūsų draugai". jéga.

o linksmintis jie moka.

aš visad sakau, kad tik pabandyk susidėti su skautais, tai ir pats staiga gali pasijusti laisvas.

Eglė Ignatavičiutė korp! RePublica

PORŲ PORELIŲ...

Premjera!

Ad Meliorem 2010 pristato naują (arba išsiplėtusią senąją mègstamiauią Nomedos skiltj) –
Pabučiuok pabučiuok pabučiuok tu mane!

Ar kada pastebėjai, kiek švelnių žvilgsnių vaikšto akademikų bûryje? Ar nekilo klausimas, iš kur gi tie vaikai mūsų stovyklose?? Kodėl ta sesė jdėjo dviem šaukštais daugiau košés tam broliui?

Na ir ką jūs manot, apsidairém kartą ir – OHO, akademikuose užaugo tieek porelių! O turim visokių: ir tarp filisterių, ir tarp kandidatų, ir... Hm. Pažaidžiam? Pažaidžiam. :) Ad Meliorem pristato provokaciją: „Kaip gerai pažisti ja/ji??“

Visoms poroms uždavém tuos pačius aštuonis klausimus:

1. Kas buvo tavo merginos/žmonos/vaikino/vyro pirmoji skautiška meilė?
2. Kurioje palapinės pusėje mègsta miegoti tavo mergina/žmona/vaikinas/vyras?
3. Koks tavo merginos/žmonos/vaikino/vyro mègstamiausias skautiškas valgis?
4. Kaip girdžda tavo merginos/žmonos/vaikino/vyro batai, kai ji(s) eina per sniegą?
5. Kokios spalvos mègstamiausios tavo merginos/žmonos/vaikino/vyro kojinės?
6. Kokio ilgiausio ilgio yra buvę tavo merginos/žmonos plaukai? Kokio trumpiausio ilgio yra buvę tavo vaikino/vyro plaukai?
7. Kiek kibirų vandens paneša tavo mergina/žmona? Per kiek laiko tavo vaikinas/vyras nunertų servetėlę?
8. Na ir kiek dantų matosi, kai tavo mergina/žmona/vaikinas/vyras šypsosi?

J avantiūrą leistis ir savo kojinių spalvas atskleisti nepabijojo: filisteriai Rita ir Vaidas! Filisteriai Laura ir Visvaldas! Tikroji narė Rūta ir senjoras Titas! Beigi kandidatai Onytė ir Martynas! Juhuu! Taigi jūsų akims pristatome – dràsiųjų porelių atsakymai!

RITA ir VAIDAS: mèsyyytė

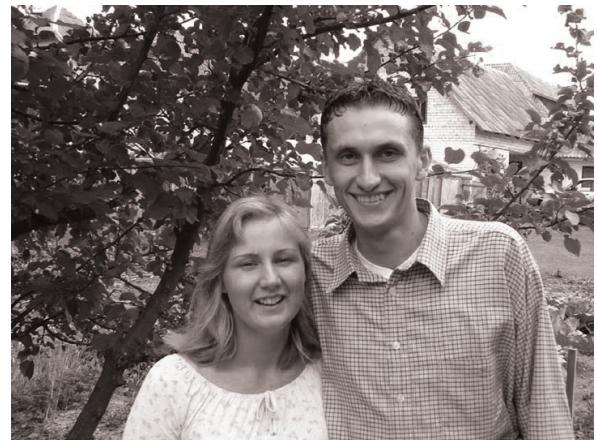
1. Vaidas: Kęstutis Rimkevčius tikriausiai kažkiek. Rita: Skautas :)
2. Vaidas: Per vidurj, dešinėje miegodavo Štai arba Rūta Kazlauskų. Rita: Per vidurj.
3. Vaidas: MÉSA. Rita: Nemègstu aš tų kopūstų.... bet jei mèbos néra... tai vadinasi maisto néra...
4. Vaidas: Girgzdu-girgzdu. Rita: Aš vaikštai tyliai ir šaligatviais.

5. Vaidas: Mėlynos. Rita: Juodos :)
6. Vaidas: Užpakalio nesiekė.Bet pečius dengė. Rita: Gal 40cm.
7. Vaidas: O kiek reikia ir iki kada? Rita: 2 po pusę.
8. Kiek dantų matosi, kai Rita šypsosi? VISI.
1. Rita: Aš Vaidas: Rita.
2. Rita: Gal ir nemégsta, bet visada miega prie sienos, kur šalčiausia. Vaidas: Kairėje.
3. Rita: Tik ne grikių košė. Mėsytė kepta žarijose.Vaidas: Mėsa.
4. Rita: Krrrrrrrrr-k krrrrrrrrrrr-k. Vaidas: Belenkaip nerealai.
5. Rita: Mėlynos... kurias pasiima iš manęs...Vaidas: Neturiu.
6. Rita: Gal apie 2 cm...Vaidas: 0,5 cm.
7. Rita: Per 2 minutes...daugiau kantrybės neužtektų .Vaidas: Nenunerčiau, nes nemoku. Nors geriau pagalvojus savaitė mokymuisi ir savaitė darbui.
8. Gal 20, nes daugiau neturi.

LAURA ir VISVALDAS: uch, tas kompromituoojantis pirmasis klausimas

1. Visvaldas: Gal koks jūros liga susirgės jūrų skautas? Kažkaip nesidomėjau šiuo klausimu, nes skautavom mes atskirai :D Laura: Visvaldas (prašome neuždavinėti kompromituojančių klausimų, gi rimta ištekėjusi moteris esu)
2. Visvaldas: Atsigula tai dažniausiai dešinėje, bet miega mano pusėj. O aš jau miegu ten kur liko vietas :D Laura: Visada miegu kairėje (jei būna Emilio, tai gaunasi per vidurj). Jei žiūrint iš palapinės vidaus į lauką – tai dešinėje.
3. Visvaldas: Keptas karvelis frikadelių padaže :D. O jei rimtai tai turbūt makaronai su sūriu. Laura: Skautiškos košės visos skanios. Bandžiau kažkada namie tokią ant dujinės išsvirti, nieko neišejo. Matyt nepakankamai skautiškumo jdėjau.
4. Visvaldas: Tyliai. Tokiu smingančiu į sniegą aukštakulnių garsu.. Laura: Jei einu su Visvaldu, tai kaip paršelio žingsneliai iš Mikės Pūkuotuko, nes niekada nespėju.
5. Visvaldas: Dryžuotos - balta ir raudona. Laura: Neturiu mègstamiausią, bet turiu kitą ligą – stalčiuje visada turi būti naujų, jei néra,jaučiuosi kažkaip nesaugiai.
6. Visvaldas: Šiek tiek žemiau pečių (čia iš mokyklinių nuotraukų). Laura: Kiek žemiau pečių.
7. Visvaldas: Neneša. Neleidžiu. Laura: Šiuo metu nė vieno. Po gero pusmečio panešiu du ne su kaupu pripliltus (tiki-osi)
8. Visi „fasadiniai“ :D
 1. Laura: Labai norėčiau tikėti, kad aš . Visvaldas: Pff.. Nu ir užklausėt :D. Sekantis klausimas...
 2. Laura: Visada miega dešinėje (arba kairėje, jei žiūrint į palapinės „duris“ iš vidaus) Visvaldas: Kur lieka vietas. Dažniausiai tai kairė.
 3. Laura: Jei akademickas tai Žirnio žirnių košė su visais neskautiškais priedais Visvaldas: Tas kuris patiekiamas LAIKU (!), yra šiltas ir sotus.
 4. Laura: Jei į darbą liūdnai, jei į žvejybą ar skautišką žygį – linksmai ir energingai.Visvaldas: Nežinau, nes einant per sniegą ausis dengia kepurė.
 5. Laura: Naujausios – su Homeriu Simpsonu (prie kostumo nešioja) Visvaldas: Trispalvės.
 6. Laura: Apie 1-1,5 cm. Įdomiau būtų kokie ilgiausi – kai susipažinom beveik siekė pečius. Visvaldas: Plikas niekada nebuvau. Kokiu 4 cm turbūt...
 7. Laura: Man tiek laiko neužtektų ji mokyti. Visvaldas: Cha-cha :D Gal dar ir balandeliu išvirt :D? Nunerčiau tai greitai, bet turbūt tik man vienam ji būtų graži:D
 8. Laura: Visi.

RŪTA ir TITAS: buterbrodai ir bakenbardai

1. Titas: Spéju, kad kokios nors stovyklos komendantas. Drjsčiau teigt, kad visos sesės nuo to pradeda savo skautiškias meiles. Rūta: Stovykla.
2. Titas: Šitą tai tikrai žinau. Rūta, kaip ir dauguma sesių, mègsta miegoti per vidurj – tik ne prie krašto! Rūta: Kairėje.

3. Titas: Manau, kad tai turėtu būti kažkas daug mėsiško. Na, kas čia mėsiškiausio skautiškose stovyklose būna?! Tai ką, pieniškos dešrelės arba ten tos riebesnės dešros. Ne, ne, žinau, kas Rūtos mėgstamiausias valgis turėtu būti – „buterbrodai“! (aut. past.: specialus prašymas kalbos redaktoriui taisityti negalima palikti)

Rūta: Laimės košė: ryžiai, razinos, riešutai ir kondensuotas pienas.

4. Titas: Pliaukkšt ir poto seka čūūūūū (čia velkasi bato raištelis) Rūta: Kaip brendančios raganos per sniegą, nepaliekančios pėdų.

5. Titas: Juodos! Spėjus sesės realiam gyvenime baltų kojinių nenešioja. Rūta: Taškuotos.

6. Titas: Per sprindį nuo alkūnių. Rūta: Iki liemens.

7. Titas: Dvi rankos – du kibiriukai. Rūta: Du.

8. Du tai tikrai! Dar juos spėju pamatyti iš tos akinančiai spindinčios šypsenos.

1. Rūta: Skautė, mokanti groti gitara. Titas: Tai buvo seniai ir netiesa. Tai turbūt buvo vienoje iš pirmujų mano skautiškų stovyklų, kai buvau įsimylėjęs žymiai vyresnę pankiškai atrodančią skautę, kuri vedė kažkokį strateginį žaidimą. Deja, ji to nežinojo. Ta prasme, kad veda žaidimą žinojo, bet nežinojo, kad ji man patinka.

2. Rūta: Per vidurj ir veidu j samanas Titas: Mėgstu miegoti šalia palapinės. Bet čia rimtai! Praktiški žmonės renkasi už „Norfos“, o praktiški skautai miega už palapinės.

3. Rūta: Sesių su meile pagamintas. Titas: Mėgstu skautiškus valgius stovyklose. Ten valgai tokius dalykus, kurių realiame gyvenime nelabai gali sau leisti. Pavyzdžiu, ryžių košė su kondencuotu pienu (bet be razinų!)

4. Rūta: „Girgžt- pykšt-girgžt-pokšt“.

5. Titas: Pykšt pokšt tapu tapu pupu pupu klepu.

6. Rūta: Juodos. Bet jei kalbant apie skautiškas kojines, tai sesių baltos kojinės 100%. Titas: Kiek kartų turėsiu tai pakartoti, su kokiu ruparū ant kokio kalno tai išrėkti: „aš dievinu baltas akademikų sesių kojines!“

7. Rūta: Skaičiuojant ten, kur „bakenbardus“ su mašinėle skuta, tai turbūt koks pusė centimetro. Titas: Kiek pamenu, mažiau negu per pirštą. „Kairiarankė“ žaliam name kirpo berods 1 arba 2 numeriu. Taip reikėjo, nes visuomet apskirkdavom prieš tarpklasines krepšinio varžybas. O tada jau buvo antrosios tą savaitę, nes atkėlė dėl šaškių čempionato.

8. Rūta: Su tokiais meistriškais nérimo sugebėjimais – tikrai greičiau nei aš. Titas: Hey! O man visai patinka nerti – iš čia visai nejuokinga! Jau seniai to nedariau, bet, manau, pasitreniravęs papraščiausią servetėlę „ivaldyčiau“ per 30 min.

9. Nu 10 tai tikrai mačiau.

ONYTĖ ir MARTYNAS: gundantis girgždėjimas ir geltonos kojinės

1. Martynas: Skautas. Onytė: Marčius.

2. Martynas: Aha, šitas lengvas - priešingoj nei aš. Onytė: Kairėje.

3. Martynas: Plovas Onytė: Plovas

4. Martynas: Švelniai Onytė: Gundančiai

5. Martynas: Geltonos. Onytė: Žalias.

6. Martynas: 37 cm 4 mm. Onytė: Nelabai.

7. Martynas: Nemačiau, nes pats nešu tuos kibirus. Onytė: Du mažiukus !

8. Dažniausiai 8-9.

1. Onytė: Bajoras. Martynas: Ji yra ir dabar.

2. Onytė: Dešinės įstrižainėje. Martynas: Priešingoje nei Onytė.

3. Onytė: Kečiupas Martynas: Barščių sriuba

4. Onytė: Juokingai ;) Martynas: Gražiai.

5. Onytė: Geltonos. Martynas: Vilnonės mėlynos gal ar ten violetinės truputė.

6. Onytė: Labai. Martynas: 1 cm.

7. Onytė: Sekundė. Martynas: Paklausei- ilgai.

8. Du.

poras tikrino: t.n. Sima

! SVEIKINIMAI ! SVEIKINIMAI ! SVEIKINIMAI !

Redakcija įkišo nosį ir į filisterių pasaulį. Šiame daugiadimensiniame krašte nuolat vyksta kokie nors pokyčiai. Akivaizdu, išmintingieji supranta, kad esmė - procesas, kad negalima stovėti vietoje. Taigi, apžvelgę 2009 - uosius, išdidžiai jums reziumuojame - pulkas naujų filisteriukų ir dvejos vestuvės! Naujas šeimas sukūrė:

fil. Elvyra Bagdonaitė-Mažukaitienė ir Tomas Mažukaitis - 2009 rugpjūčio 8d.

fil. Juratė Tutlytė - Stambrauskienė ir Tomas Stambrausko - 2009 spalio 10d

Valio valio valio valio! Vestuvių proga linkime jums gražios ir šviesios ateities!!

Pasidžiaukime įspūdingai gausia jaunuju filisteriškų karta:

DIDŽIAUSI sveikinimai tėveliams:

2008-2009 m filisteriukui(-ų) gimtadienai:^{}

1. Adomas Vaina 2008 12 11 mama fil. Edita Eidimtaitė-Vainienė (Kaunas)
2. Rugilė Guzaitytė 2008 12 31 mama fil. Rosita Murauskaitė-Guzaitienė (Kaunas)
3. Pius Wolf 2009 02 26 mama Indrė Karčiauskaitė-Wolf (Vilnius)
4. Austėja Kaperūnaitė 2009 02 mama fil. Virginija Antanavičiūtė-Kasperūnė (Vilnius)
5. Akvilė Cibulskytė 2009 04 18 mama fil. Ligita Lasauskaitė-Cibulskienė (Vilnius)
6. Jonas Jurevičius 2009 06 17 tėvai fil. Laura Jankauskaitė-Jurevičienė ir Saulius Jurevičius (Kaunas)
7. Rokas Paulius Biekšys 2009 06 22 mama fil. Valentina Pišinskytė-Biekšienė (Vilnius)
8. Mykolas Rakutis 2009 07 18 tevai fil. Vaida Sirvydaitė-Rakutienė ir Dalius Rakutis (Kaunas)
9. Simonas Margiris Šaltis 2009 09 05 mama fil. Kristina Imbrasaitė-Šaltė (Vilnius)
10. Benas Bialoglovis 2009 10 04 Vilma Pavelčikaitė-Bialoglovienė ir senj. Mykolas Bialoglovis (Kaunas)
11. Julius Mažukaitis 2009 11 23 mama fil. Elvyra Bagdonaitė-Mažukaitienė (Vilnius)
12. Eitvile Mažeikaitė 2009 11 29 tėtis fil. Giedrius Mažeika (Mažeikiai)
13. DVYNUKĖS Milda ir Jorigė Jackutės 2009 12 08 tevai fil. Elina Žebrauskaitė-Jackienė ir Arenijus Jackus (Vilnius)
15. Gabriele Jogminaitė 2009 12 14 tevai fil. Asta Jogminienė ir Dalius Antanas Jogminas (Šiauliai)

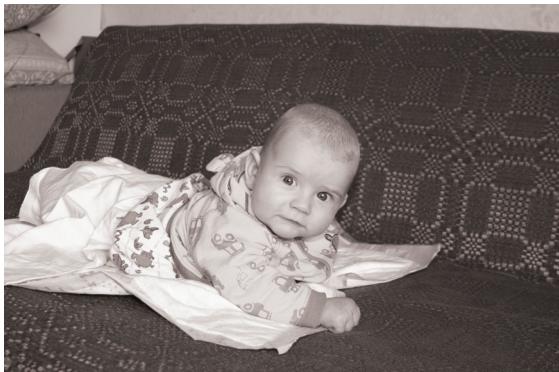

Štai mūsų šviesiųjų galvelių foto galerija.

fil. Rositos Guzaitienės džiaugsmeliai - meilutė dukrelė
Rugilė - metukų didumo.

Ir gerutis sūnelis Jokūbas - dvejų metų septynių mėnesių!

O čia Mykoliukui
Rakučiu 5 mėnesiai.
Taip saugiai
rankytėse jį laiko Didysis Brolis Gabrielius.
Gabrielui 5 metai.

Visų keturių mėnesių Mykoliukas Rakutis!

Simonas Margiris Šaltis gimės 2009-09-05 ir sesutė, a.k.a ištikimoji sargybinė, juoda katytė Mažė.

Adomas Vaina gimės 2008-12-11 ir jau
ropinėja!

Benas Bialoglovis -
Gimė 2009-10-04, o
jau galėjome jį su-
tikti Skautiškų dainų
konkurse. Žavinga? Per
ŽSD šitam vyrukui sueis
keturi mėnesiai.

Austėja Kasperūnaitė - metai ir 2 mėnesiai.
Čia Austėja Operos ir Baleto teatre.
Šitos panelės biografijoje jau yra Akademikų
stovykla ir net metinė šventė!

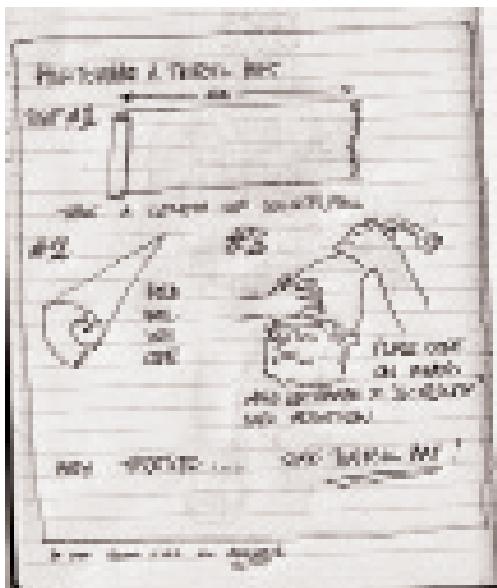
KAIP APSISAUGOTI NUO PSICHOTRONINIO GINKLO

Ar tau kartais nebūna taip, kad galvoje lyg iš niekur atsiranda įkyri mintis, kuri neduoda ramybės tol, kol tu atlikti veiksma, kurj ta mintis tau liepia daryti? Galbūt kartais jautiesi bejėgis ir viskas tau nusispaut? Gal kartais vietoje akademikų sueigos pasirenki praleisti vakarą prie kompiuterio komentuoojant straipsnius delfi.lt?

Turiu tau liūdną žinią – tikriausiai tau bemięgant kažkas implantaavo į galvą psichotroninį valdymo įtaisą.

Tu turbūt dabar savęs klausisi: „Vai vai, ką gi man dabar daryti? Kaip man atsikratyti šios bjaurasties?“. Liūdna, bet to padaryti tau jau nebepavyks. Tau padėtų nebent galvos operacija, kurią nuolat tau siūlo draugai, bet tu neturi tam pinigų.

Visgi išeitis yra: tau reikia asynchroninio superheterodininkio ypač aukštadažnio radijo bangų slopiklio – maišiklio, kuris sutrikdytų valdymo įtaiso darbą arba jį slopintų –

taip, tai tas pats, apie ką tu pagalvojai – žymiausių JAV pogrindžio inžinierų kūrinys „Tin foil hat“. Žemiau pateikiamas instrukcijos, kaip pasigaminti šį prietaisą (originalo kalba), toliau pateikiamas vertimas:

1 žingsnis:

Paimk metrą aliuminio(dar labiau tinka sidabro) folijos.

2 žingsnis:

Susuk ją į kūgį.

3 žingsnis: Užsidék kūgį ant galvos ir rankų pagalba prispausk, kad laikytysi.

Šio prietaiso veikimo principas yra nesuprantamas iki šiol, bet jis veikia! Nešiok šį prietaisą kiekvieną dieną, nenusiimk jo net miegodamas, ir pa-

matysi, koks puikus yra pasaulis be balsų galvoje!

Juodasis skautas

Juodojo skauto testamentas

Nutariau papasakot tokj nutikimą, kai kam gal pasirodys neįtikėtina, bet kai savo kailiu išgyveni tai nesinori juoktis, aišku, kai nieks nemato, tai juokiesi pats iš savęs, bet prie kitų tai pasakoji šitą įvykį su pasididžiavimu kaip koks prosenelis kuris bégdamas nuo vokiečių gavo šrapnelį į šikną ir ordiną už drąsą po to.

O buvo taip, pakvietė mane kolegos akademikai pavakarot ir tuo pačiu sueigą apturėt kažkokio lūšnoj, menančioj brežnevo laikus, sueiga kaip sueiga, viskas su geru vaibu, bet linksmybės po to... kadangi patys visi žinot skautas taupus tai be abejo valgėm vakarienei kažkokius žuvies konservus kuriuose normalios žuvies gal tik 5% - visa kita akys ir žarnos. Kadangi niekad nepasižymėjau „tvirtu skrandžiu“ ir vemu nuo bet kokio šūdo tai, kai visi sumigo aš gulėdamas ant kažkokios fotelio – sofos, kuri bent jau iš kvapo ne vieną kart kitų lankytojų buvo apvemta, tai nepasiuklinau ir aš... na ir parasiadėjo: pasistačiau du indus į vieną vemu, iš kito geriu :D

Iš ryto visi kas sau išsivažinėjo, nes gi darbai mokslai, o aš kadangi nenoriu pasiodyt paskutinis suskis, sakau „viskas bus ok“, susimatysim vėliau. Tik visiem išsivažinėjus pamatau, kad mobilus išsikrovės, vandenukas į pabaigą, jėgų net iki durų nueit néra. Taip lieku vienas su prakastu kyviu ir šuniu, kuris visai nekreipdamas dėmesio, kad šeimininkui hipovoleminis šokas su inkstų nepakankamumu prasidėjusiu (kas neskaito wikipedijos tai su tokia diagnoze visai negėda ir pamirt), guli šalia ir šiaip kokia nauda iš to kalės vaiko. Tik per visokius „Reksus“ šunys moka paskambint 911 ar CPR padaryt, o šitas geriausias draugas greičiausiai pradės manę est į trečią dieną.

Taip besigaluojant iš neturėjimo ką veikt ir teliko, ima nekokios mintys lįst į galvą, ar tikrai čia jau viskas? O kas po to bus? Ar tikrai taip ir norėjau pamirt per akademikų sueigą? Išvis, gal jei nebučiau su jais susidėjės dabar sau ramiai kebabą valgyčiau prie norfos (praktiški žmonės renkasi norfą) na, ir panašus šūdas kadangi sąmonė émė temt, tai kažkaip pamenu tik nuotrupas, bet tiksliai pamenu, kad nusprendžiau, jog mirties akivaizdoj nė sudilusio skatiko nevertos tos skautų ir kitų masonų ložės, bet va žmonės .. žmonės kurie ten yra, jie yra OK, todėl dėl nieko nesigailiu ir palieku jums savo tamsą.

O juk žinote posakj – Lux lu–cet in Te–neb–ris, qu–am–vis ni–hil obs–cu–rius Lu–ce. (Nie–ko nè–ra tam–ses–nio už švie–są, nors ji ir švy–ti tam–so–je). Taigi ar tu ateitum į akademikų sueigą, jeigu tai būtų tavo paskutinė?

Juodasis skautas

Nuotrauka nuvogta iš t.n. Simonos Klumbytės, a.k.a. blogio genijaus feisbuk'o. [Čia truputėlį apie tai, kad niekada nežinai, kas tave stebi. Aš stebiu kai ką. Kodėl manai, kad tai ne tu?]

Šiaip ar taip Vilniaus skyrius skiria jums visiems šj Ad Meliorem ir siūlo kartu laukti pavasario.
O kol laukiame, kad nebūtų baisiai ilgu, pagalvokime apie tai :

Mielieji Skautai,

Mano gyvenimas buvo laimingas, ir aš norėčiau, kad kiekvieno iš Jūsų gyvenimas būtų taip pat laimingas. Aš tikiu, kad Dievas leido mus į gražų pasaulį, kad mes būtume laimingi ir džiaugtumėmės Juo. Laimės neneša nei turtai, nei pasisekimas karjeroje, nei pasitenkinimas savimi. Vienas žingsnis laimės link bus žengtas, jei stiprinsi sveikatą ir ugdysi jégas... kad subrendęs galétum būtų naudingas ir džiaugtis gyvenimu.

Gamtos pažinimas atskleis Jums, kiek daug gražių ir stebuklingų daiktų Dievas sutvérė pasaulyje Jums džiaugtis. Būkite patenkinti tuo, ką gavote, ir kuo geriausiai tuo pasinaudokite. Žiūrėkite į šviesiąją dalykų pusę, o ne į tamsiąją. Pats tikriausias kelias į laimę yra neštį laimę kitiems žmonėms. Bandykite juo eiti ir palikite šį pasaulį truputį geresnį negu radote. Ir kada ateis Jūsų eilė artėti prie mirties, galėsite mirti laimingi, jausdami, kad neleidote laiko tuščiai, bet padarėte viską, ką galėjote.

Budékite! Šitokiu būdu būkite pasiruošę gyventi laimingai ir laimingai numirti – laikykitės visada Skauto Jzodžio – net ir po to, kai nustosite būti berniukas. Tepadeda Dievas Jums tai atliskti.

Jūsų bičiulis

Ištrauka iš paskutinio B.P. laiško.

Redakcija: t.n. Vaida Martišiūtė, t.n. Simona Padvelskytė, t.n. Giedrė Razgutė

Proto Balsas: t.n. Giedrė Olsevičiūtė

Pirmadienio bendražygis : senj. Gediminas Ruškys

Ačiū visiems kūrusiems šj kosmo numerj.

Visiems ir draugei Eglei.

© Vilniaus Skyrius